III
cu care am învins la
Neamţ şi la Tutova.

LEGIUNEA „ARHANGHELUL MIHAIL"
GARDA DE FER

CUVÂNTARE LA MESAJ

CORNELIU ZELEA-CODREANU

IN NUMELE

GĂRZII DE FER

Monitorul Oficial Nr. 14 din 21 Decembrie 1931

TIPOGRAFIA ŞI LIBRĂRIA GH. N. VLĂDESCU, CÂMPULUNG-MUSCEL
1932
1076. 32.

CUVÂNTAREA D-LUI ZELEA CODREANU LA MESAJ

D. N. Miclescu, vice preşedinte. D. deputat Zelea Codreanu are cuvântul.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: D-le preşedinte, d-lor deputaţi, eu sunt cel mai tânăr dintre d-voastre, şi reprezint o mişcare tinerească. M'am ridicat aici prin propriile mele puteri, fără ajutorul şi fără sprijinul nimănui. Cred că actualii conducători ai României Mari se vor obosi să mă asculte şi pe mine, ca unul care sunt exponent al generaţiei tinere, generaţie sbuciumată, generaţie despre care s'a vorbit atâtea, generaţie martirizată, aş putea spune: răstignită. Cred că este bine ca onorata Cameră să aibă puţină bunăvoinţă pentru a ne asculta şi pe noi, deoarece socotesc că, este bine ca conducătorii de astăzi să ştie care este zbuciumul, cari sunt părerile, care este orientarea politică a generaţiei, care, cu voia sau fără voia d-voastre trebue să vă urmeze mâine pe aceste bănci.

In orice caz, ţin să afirm dela început, că noi nu suntem o generaţie aşa cum ne cunoaşteţi d-voastre dintr'o anumită presă. Noi nu urmărim decât să ne apărăm Patria săracă, Patria ameninţată de viscolul furtunei, Patria părinţilor noştri şi cuibul cald al acelora cari vin după noi. Şi ca să fixez punctele cardinale, în scurt, voi spune: nu este nici o generaţie imorală, nu

este nici una fără Dumnezeu, nici una republicană sau antiregalistă. Fixez acest punct în: **Dumnezeu, Patrie, Rege, Familia proprietară** şi armată care să garanteze existenţa Statului român...

D. V. C. Ispir: Pentru aceasta puteţi fi alături de noi.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: D-lor deputaţi, generaţia aceasta a noastră trece ca o generaţie antisemită. Aşi dori să ştiţi că eu nu am venit aici să strig: jos jidanii, după cum cred că n'a făcut-o nimeni. Am observat, însă, un singur lucru, că de câte ori s'a pus aci problema naţionalismului românesc, d-voastre aţi privit-o cu ilaritate şi aţi transformat-o, dintr'o problemă care este de un tragic fără pereche, într'o chestiune comică.

D. V. C. Ispir: Cel puţin pentru această parte a Camerii, acest lucru nu este exact.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: Eu, d-lor, am să pun această problemă în câteva linii, pentrucă sunt şeful unei mici grupări şi trebue să-mi desvolt punctele mele de vedere.

Am fost în Maramureş, în Maramureşul care este leagănul descălecătorilor noştri, al Moldovenilor—Maramureşenii sunt străbunii lui Ştefan-cel-Mare şi Sfânt, domnul Moldovei. — Şi acolo, cu ocaziunea unui proces pe care l-am avut la Satu-Mare şi la care a asistat şi d. profesor Cătuneanu, a venit un om bătrân, cu plete albe şi a făcut mărturie, în faţa instanţelor judecătoreşti de cele ce vă spun acum:

„Noi, maramureşenii, suntem de viţă boerească şi am avut moşiile noastre şi munţii noştri. Până la 1848 eram stăpâni. La 1848, când eu eram copil, au venit cei dintâi jidani la noi în comună".

Şi aci fac o mică paranteză. Eu nu întrebuinţez cuvântul de jidan, pentruca să insult pe cineva. Eu le spun jidani, pentrucă aşa cred eu că se numesc ei şi de altfel — mi se pare curios — este singura naţie care fuge de numele ei propriu, de numele pe care îl are.

(D. Samuel Singer, întrerupe).

Pentru mine această populaţie, pe pământul ţării mele — şi rog să mă creadă toată lumea — atunci când eu am conştiinţa fermă că atacă existenţa naţiei mele, atunci când şi ei au conştiinţa fermă că o atacă şi că îşi caută să-şi facă loc pe propriul nostru teritoriu, pentru mine, vă rog, să credeţi, s'a deschis o luptă pe viaţă şi pe moarte şi, nu-mi mai arde să fac glume sau să insult pe cineva. Pentru mine este clar şi precis: inteligentă sau neinteligentă, parazitară sau neparazitară, morală sau imorală, această populaţie este o populaţie duşmană aci pe pământul ţării, şi eu înţeleg să lupt împotriva ei prin toate mijloacele pe cari mi le va pune la dispoziţie mintea, legea şi dreptul meu românesc.

Ei bine, d-lor, şi-mi spunea bătrânul acela:

„La noi, la 1848, au venit cei dintâi cinci jidani, pe cari părinţii noştri, văzându-i rupţi şi flămânzi, de milă i-au lăsat să stea la marginea moşiilor noastre". Astăzi, la 1930, noi, am pierdut 60, din cei 62 de munţi.

Noi, românii, mai avem numai doi munţi, iar restul de 60 de munţi sunt în stăpânirea jidanilor. Astăzi, noi ne-am retras şi stăm sărmani şi fără pâine la marginea moşiilor lor".

Ei bine, această situaţie din Maramureş se întinde şi în Bucovina; această situaţie se întinde şi în Moldova noastră, unde bisericile se închid, unde altarele se dărâmă. Şi eu vă întreb pe d-voastre, pe toţi: Ce se alege de o naţie căreia i se dărâmă altarele?

Comerţul nostru a îngenunchiat. La noi, în Bârladul străvechi, în Bârladul care exporta mărfuri în Polonia, sub Ştefan-cel-Mare şi exporta prin Cetatea-Albă până la Constantinopol şi Alexandria, la noi a mai rămas un singur comerciant român, de manufactură.

Ei bine, d-lor, nu se poate neglija această problemă şi nu se poate spune de nimeni, că ea nu este problema dominantă a politicii României moderne. Cu noi se săvârşeşte exact acelaş lucru care s'a săvârşit cu Pieile Roşii din America de Nord: Ne găsim în faţa unei invazii străine şi avem tot dreptul şi avem şi datoria, ne apărăm Patria. Pe mine nu mă interesează cine vine şi este—mi se pare—lucru curios, ca atunci când veneau duşmanii cu arma să ne fure pământul nostru, noi încremeneam cu toţii în tranşee, cu arma în mână iar astăzi, când arma s'a schimbat în bani şi când aceştia sunt în stare cu banii lor să vină să ne cumpere ţara, atunci nu mai este nimeni la noi care să protesteze?

Iată, d-lor, cum se pune această problemă.

D-voastre ştiţi foarte bine că Pieile Roşii din America de Nord au dispărut încetul cu încetul în faţa năvălirii anglo-saxone. Astăzi toată Europa îi deplânge şi îi regretă pentrucă au fost oameni de treabă, dar se zice: „ce să facem, au fost alţii mai tari".

D-lor, mă gândesc cu groază că, la un moment dat, Europa va avea să ne plângă şi pe noi şi pe urmaşii noştri.

Iar în ce priveşte tinerimea noastră sbuciumată, care după cum v'am spus a fost răstignită pentru această ideie, căci eu viu aici, după doi ani de închisoare nedreaptă, ei bine, vă spun d-lor, ce doriţi d-voastre să facă aceşti tineri, cari au fost loviţi de toţi conducătorii de până acum? Doriţi să ne luăm într'o bună zi traista în băţ şi să plecăm în altă ţară, pe alte meleaguri, ca să ne câştigăm pâinea şi să găsim un refugiu de viaţă naţională liberă? Noi nu vă cerem prea mult. Nu vă cerem decât un singur lucru: să ne lăsaţi aici, pe acest pământ, sub binecuvântarea ciolanelor părinţilor noştri.

D-lor, îmi pare rău că în acest răspuns la Mesaj nu se vede absolut nimic pentru noi, nici măcar o licărire de speranţă şi nici o preocupare din partea conducătorilor acestei ţări, asupra problemei expuse mai sus.

D-lor, voi trece dela această problemă şi voi reveni la o problemă de mare importanţă: problema mize-

riei. Am adus în această cutie câteva bucăţele de pâine, care sunt din Maramureş şi din Munţii judeţului Neamţ, pentru ca să vedeţi ce pâine mănâncă românul maramureşan şi munteanul nostru. Astăzi, când lumea se plânge de supraproducţie de grâu, când toţi atribue criza faptului că grâul se vinde cu un leu kilogramul, iată ce pâine mănâncă oamenii aceştia !....

(D. deputat Corneliu Zelea Codreanu prezintă Adunării o bucată de pâine neagră).

Trebue să ni se strângă inima de durere şi cred că orice popor din Europa, văzând această imagină a mizeriei în care trăeşte neamul românesc, ar plânge de mila noastră. Am adus aceste bucăţi de pâine învelite şi puse în această elegantă cutie, înadins, ca să vedeţi cu câtă artificialitate şi câtă poleială de civilizaţie se îmbracă această mizerie românească. Eu o depun, cu părere de rău, pe banca ministerială şi aş ruga pe onoratul guvern să o aibă la dispoziţie, pentrucă, oricui îi arde să facă glume pe spatele neamului românasc, mai întâi de toate să vadă ce mănâncă el.

D-lor, în faţa acestei mizerii, care cuprinde întreaga ţară, am să vă întreb: care este sistemul de apărare al guvernului contra acestui marş al mizeriei, mereu crescânde ?

D-lor deputaţi, pentru mine este clar. Guvernul vine cu teorii:

1) Teoria sentimentală a sacrificiului, şi
2) Teoria economică a conversiunii.

In ce priveşte teoria sacrificiului şi eu sunt unul dintre cei care o admit, însă voiu afirma aci un principiu imutabil: **nici d-voastră şi nici nimeni altul nu are dreptul să facă apel la banul sărac al omului cinstit până nu va fi adus înapoi în visteria statului cel din urmă ban furat de tâlharii cari au jăcmănit această ţară.**

In ce priveşte cealaltă teorie, teoria conversiunei, sunt pentru ea. Aceasta însă nu e un medicament. Medicament este acela care omoară cauza boalei, adică microbul. Conversiunea este un balon de oxigen, pe care onoratul guvern îl administrează economiei naţionale muribunde.

Sunt pentru proectul conversiunei şi-l voiu vota; ţin însă să vă spun: aştept să văd şi alte soluţiuni şi mai ales soluţiile acestea categorice care se cer pentru nenorocitele vremuri de astăzi.

D-lor deputaţi, al treilea punct, în privinţa căruia voiu spune câteva cuvinte, este chestiunea partidelor şi chestiunea democraţiei.

D-lor deputaţi, aproape întreg obiectul principnl în discuţiile la acest Răspuns al Mesajului a fost: suntem contra desfiinţării partidelor sau pentru desfiinţarea partidelor? In această privinţă eu vă spun punctul meu de vedere! Cine este cel care trebue să hotărască desfiinţarea sau nedesfiinţarea partidelor? Puteţi d-voastre

să le desfiinţaţi sau să le înfiinţaţi? Nu. Cel, care trebue să hotărască e poporul, e ţara flămândă şi goală. In momentul acela, când va trebui să se hotărască, poporul va vedea dacă trebue să le desfiinţeze sau nu. In orice caz vă spun că poporul nu iubeşte partidele politice. Acesta este un lucru precis şi d-voastre, într'un regim democratic, nu vă puteţi menţine la conducerea statului în contra voinţei poporului. Aceasta este iarăş precis.

Mai este încă o chestiune. Spunea cineva: partidele nu sunt născute dintr'o improvizaţie, ele sunt rezultatul unei evoluţii. Da şi eu sunt pentru această teorie şi eu aplic partidelor legea evoluţiei. Partidele ca şi toate lucrurile de pe lumea aceasta, se nasc, se desvoltă şi mor. Cred că partidele nu sunt forma superioară a perfecţiei care să fi câştigat dreptul la nemurire.

Mai este o chestiune, de ordin extern. D-voastre vedeţi foarte bine că întreaga opinie publică din Europa se îndreaptă către extreme. Ei bine, extremele acestea, ca două pietre de moară, vor măcina încetul cu încetul toate partidele.

D. Eduard Mirto: Ce va pune în locul lor, vrem să ştim?

D. Corneliu Zelea Codreanu: Aceste partide se vor măcina.

D-lor deputaţi, priviţi în Europa. Sunt două extreme puternice: extrema dreaptă şi extrema stângă, care se întăresc; la un moment dat una din aceste va învinge. Ei bine, vă întreb pe d-voastre, mai ales pe d-voastre

care tot timpul v'aţi plecat în faţa Europei şi aţi tremurat la cea dintâi adiere de vânt; într'o Europă în care învinge una din extreme d-voastre veţi putea să rezistaţi curentului acestei Europe?

D. dr. N. Lupu: Atunci, toţi o să treacă la guvern.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: In ceeace priveşte orientarea noastră, dacă este chestiunea să alegem între aceste două extreme, suntem între cei care credem că Soarele nu răsare la Moscova ci la Roma. Noi credem că părinţii noştri, străbunii noştri, cari ne-au adus pe pământul acesta, oasele lor, cel puţin din mie în mie de ani ne trimit câte un sfat bun, câte o ideie bună, în ceasurile noastre grele şi dureroase.

In fapt, d-lor, asupra partidelor: generaţia noastră — privind din afară -- constată:

1. **Că un partid politic este o societate anonimă de exploatare a votului universal**; 2) Că toate partidele sunt democratice, de oarece utilizează votul universal în acelaş mod; 3) **Că neglijează interesele poporului şi ale Patriei satisfăcând numai interesele particulare ale partizanilor**; că democraţia este iresponsabilă, îi lipseşte puterea sancţiunii, că toate partidele fac fărădelegi, se dau pe faţă unele pe altele, nimeni nu aplică sancţiuni în contra alor săi, fiindcă îi pierde nici în contra adversarilor, fiindcă ei deţin la rândul lui, fără de legile lor. Şi în această chestiune da-ţi voe să vă atrag atenţiunea numai asupra fraudelor cari s'au făcut dela războiu încoace

şi care toate au rămas fără sacţiuni: **fraudele cu spirtul negru de 12 miliarde; fraudele de alămuri dela căile ferate de 900 milioane; peşte sovietic; galoşii sovietici, pădurile din judeţul Neamţ, pădurile din Bucovina, etc. şi după o socoteală sumară, suma fraudelor care s'au săvârşit pe teritoriul acestei ţări, dela război încoace atinge cifra de 50 miliarde lei.**

Democraţia văzută din afară ne dă impresiunea unei vaste complicităţi în fărădelege. Concluzia: democraţia este incapabilă de autoritate. Şi încă ceva — am să vă servesc o chestiune care poate multora n'are să vă placă — vă rog, d-lor, să ne toleraţi ca să fim severi, intransigenţi în tot ceeace interesează, fie Naţiunea românească, fie cinstea. Declar aici că democraţia e pusă în slujba marei finanţe naţionale sau internaţionale jidoveşti. (Intreruperi zgomot).

D-lor, dovada. Am venit aci cu o listă care are să vă supere, însă vă spun să nu-mi luaţi în nume de rău fiindcă nu pot să tac în această chestiune, **este vorba de ceeace se numeşte portofoliul dela banca Blank.**

Daţi-mi voe să vă citesc — **fiindcă fiecare vă regăsiţi aici.** Lista am căpătat-o, poate nu întreagă:

D. Brandsch, subsecretar de stat, 111.000.

D. Carol Davil 4.677.000.

D. E. Goga creanţă ipotecară, agricolă 6.200.000.

D. Al. Otetelişanu. Este o ipotecă pe moşia d-nei Eugen Goga.

D. N. Lahovary: Nu datorează d. Davila, datorează „Banca Ţărănească". Nu este la fel, vă rog să rectificaţi. (Intreruperi, zgomot).

D. Corneliu Zelea-Codreanu: Bine, d-lor, nu zic că este putred, o să se plătească, dar sunt bani împrumutaţi. (Intreruperi).

D-lor, s'or plăti sau nu, nu ştiu, da vă spun un singur lucru: **există obligaţia care o are cineva când împrumută bani dela o asemenea finanţă, de a o satisface când este la guvern, de a o sprijini în opoziţie şi în orice caz de a nu lovi în ea când trebue să fie lovită.** (Apl. pe mai multe bănci.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: **Mai departe: d. Iunian 407.000; d. Madgearu 401.000; d. Filipescu 1.265.000; d. Mihai Popovici 1.519.000; d. Răducanu 3.450.000 (exclamaţiuni pe băncile majorităţii) Banca Răducanu dela Tecuci 10.000.000; d. Pangal 3.800.000; d. Titulescu 19.000.000; şi se aude, n'am putut fi precis, că şi d. Argetoianu ar fi aici cu 19.000.000.**

Voci depe băncile majorităţii: Se aude!

D. Corneliu Zelea-Codreanu: Eu vă spun ce am putut afla (întreruperi, zgomot). Mai sunt şi alţii.

D-lor, eu nu acuz că banii aceştia au fost bacşişuri date, nu! Sub o formă sau alta s'au luat de acolo aceşti bani şi acuma, când este vorba să se vadă ce s'a făcut acolo şi se cer măsuri absolute în această chestiune, acum desigur că oamenii aceştia, care se simt legaţi de

acolo, n'au libertate deplină ca să vină să ia măsuri categorice împotriva acestei bănci. (Apl. pe mai multe bănci).

D-lor deputaţi, dacă se cer sacrificii pentru ca să asanăm această ţară, nu putem noi să consimţim la sacrificiul care ar fi să se facă pentru asanarea băncii Blank, pentru nunta care a făcut-o d-sa la Paris, unde s'a cheltuit, cum se aude, 50.000.000, ca şi pentru alte lucruri! (Exclamaţiuni, întreruperi).

D-lor, în consecinţă, noi venim cu câteva soluţiuni practice, care poartă nota tinereţii:

Cerem introducerea pedepsei cu moartea, exclusiv pentru manipulatorii frauduloşi ai banului public. (Aplauze pe mai multe bănci.

D. V. G. Ispir: D-le Codreanu, d-ta te întitulezi creştin şi apărător al ideei creştine. Iţi aduc aminte— eu sunt profesor de teologie — că susţinerea acestui idei este anti-creştină. (Aplauze).

D. Corneliu Zelea-Codreanu: D-le profesor, daţi-m voe să vă spun: când este chestiunea să aleg între moartea—dispariţia—ţării mele, şi aceea a tâlharului, eu prefer moartea tâlharului şi sunt mai bun creştin, dacă nu permit ca tâlharul să nenorocească ţara şi să mi-o ducă la piere. (Aplauze pe mai multe bănci).

Cerem revizuirea şi confiscarea averilor celor cari şi-au furat ţara săracă. (Apl. strigăte de bravo).

Cerem tragerea la răspundere penală a tuturor oamenilor politici cari se vor dovedi că au lucrat în contra ţării, sprijinind afaceri necorecte. (Aplauze pe mai multe bănci).

Cerem împiedicarea pe viitor a oamenilor politici de a mai face parte din consiliile de administraţie ale diferitelor bănci sau întreprinderi. (Aplauze pe mai multe bănci).

Cerem protecţiunea muncii naţionale.

Să se declare dreptul de prioritate în toate domeniile de muncă, fizică şi intelectuală, pentru elementul românesc. (Aplauze).

Cerem alungarea cetelor de exploatatori nemiloşi, cari au venit pe pământul acesta să exploateze bogăţiile solului şi munca braţelor noastre.

Cerem declararea teritorului României ca proprietatea inalienabilă şi imprescriptibilă a neamului românesc.

O voce de pe băncile partidului Naţional-Ţărănesc: Este.

D. Corneliu Zelea-Codreanu: A neamului românesc nu-i.

Cerem trimiterea la muncă a tuturor agenţilor electorali şi stabilirea unui comandament unic, căruia să i se supună într'un singur gând şi într'un singur suflet, toată suflarea românească.

Dacă conducătorii ţării sunt în momentul de faţă împiedicaţi ca să ia măsuri întregi din cauza Constituţiei sau a legilor în vigoare, atunci noi suntem de părere să se dizolve Corpurile legiuitoare, să se facă apel şi să se concheme adunarea constituantă, pentru ca poporul să desemneze pe acel care va fi chemat să ia toate măsurile necesare pentru salvarea României. (Apl. pe mai multe bănci).